

„Würst jái findlačs omma otsani, ellas rahhus, teggi waestele paljo head ja andis tåino Jummalale, kes tedda armolikkult selle hækatušse tee pealt olli taggasí aitnud.“

Nenda on kúlla sôbber kaardimångiast würtist kirjutanud: Mitto Eestimeest láhwad ka temma kõmbel eddasti, agga ei pôra temma kõmbel taggasí. Mis teeb innimest willetsamaks, kui liigjominne ja kaardimångiminne? ja ommeti heitwad nemmad parrem kõrtsi ráássta alla porri sisse, kus sead neid úmberwertawad, lassewad kùnarnukkud tuekâisest, pôlwed pûksist ja warwad sapast wåljawahida, ennego sedda omma harjunud ammetit mahhajåtwad! Mõnned meletumad jowad ja mângiwad rahha kufrust ja rided seljast, ja tewad sellega hullem kui möistmatta ellajad, kes omma lašte roga nende su eest árrasbwad ja neid nálgja játwad! — Jummal parrandago sedda hådda!

„Armas rahwas! aštu liggi,  
Wata, mis sa kuled, náed:  
Mõnne tó ja waewa higgi

Neelwad pôrgo tulle sùed! —  
Mõnni mees jo hingab haudas,  
Kes siin omma ello teel  
Jstus ikka kaardilaudas,  
Ni kui mõnni praego weel!  
Mõnni naene, mõnned lapsed,  
Uhhastusse filmaveel,  
On fest håddast ni kui kùpsed,  
Omma raske koorma al.  
Lapsed náewad, kuida išsa, —  
Hukka láinud ello teel —  
Villab árca nende osfa,  
Holimatta jááb ta meel!

Langend wend! oh mótle tånnna  
Mis sind Jummal lonud siin,  
Ella ni, kui temma sónna  
Lahhab, muido tušebe piin:  
Paljo korjad sinna wólga,  
Rautad keik omma au,  
Maesed lapsed jáwad nálgja,  
Siis ei aita úkski nôu!  
Wata hunti, wata farro,